

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XL. An & quæ oratio index est Spirituum hominum damnatorum, &
eorum, qui adhuc purgantur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

174 DE LOCIS INFESTIS
& suspiriis coniunxerint clamores, rugitus, aliaque impatientie
haud leuia argumenta.

CAP. XL.

An, & quæ oratio humanos inter se Spiritus pur-
gandos, inquam, à damnatis di-
stinguat.

1. **D**iximus capite vigesimo octauo *Orationis* multas esse spe-
cies; sed quæ humanorum Spirituum sit propria, vnam
esse, *boni petitoriam*. Nunc vtrum in hac aliquid sit. quod
humanos inter se differre faciat; & purgandos, vel damnatos pro-
dat, inquirimus.

2. Esse, quidam negare possent: sed tamen qui penitus oratio-
nem petitoriam inspexerit; & quas condiciones habere possit, at-
tenderit; non malè dixerit, *aliquam inueniri, quæ purgandos Spiritus
prodat*. Illa est, quæ & boni proprij est petitoria, & peccati sordi-
bus inquinata non est.

3. Bene hæc dici, clarum erit, si *duo* demonstrauerimus. Alte-
rum est, *purgandorum Spirituum orationem esse proprij boni petitoriam;*
damnatorum non item. Alterum, *purgandos peccare non posse; damnatos
non posse non peccare*. His duobus fundamentis Assertio nostra in-
cumbit.

4. *Primum* conditio Spirituum, qui apparent, confirmat. Propo-
situm est purgandis, vt viuentium auxilia, & subsidia obtineant,
eorum suffragiis iuuentur. Quod si igitur aliquid, hoc præcipue
oratione sua quærent. At damnatorum alia conditio. Sciunt mi-
feri nihil se subsidij à viuentibus obtinere posse; nullam habere
spem remissionis pœnarum, quas sustinent; cur igitur seriò vi-
uentium operam implorare dicendi sunt?

5. *Alterum* omnium propemodum Theologorum habet senten-
tia. Docent illi fieri non posse, vt purgandi Spiritus peccatum ali-
quod committant. Docent damnatos non posse non peccare. An
fortè errant omnes?

6. Scimus Lutheri esse assertionem, quod qui in purgatorio de-
gunt, peccent continuò. Sed apud nos plus omnium, quàm vnus
Lutheri valet authoritas. Si continuò peccant purgandi; quis tan-
dem purgatorij finis? Neq; enim vnquam plagarum modus & fi-
nis erit; si nullus sit finis & modus delictorum.

7. Quomodo peccare dicendi sunt, quibus facultas nulla est; vt
quicquam

quicquam, quod ad gloriam, aut vitam æternā illis proſit, faciant? An fortè etiam in illa vita *mereri* contingit? Præſens vita ſementis eſt, non futura. *Cum nox venerit*, inquit Dominus, *nemo poterit operari*, Ioan. 9. *Qua ſeminauerit homo* (hac in vita, vbi ſementis tempus) *hac metet*, Galat. 6. *Non poterimus villicare*, vbi ſemel in fine vitæ villicationis ratio fuerit reddita. Lucæ 16. Sed & ad bonorum operum exercitium ita nos hortatur Sapiens, Eccleſiaſtici 14. vt ſignificet in futura vita illa locum non habere. *Ante obitum tuum*, inquit, *operare iuſtitiam: quia non eſt apud inferos inuenire cibum*; & alibi Eccleſiaſtæ 9. *Quodcumq; poteſt agere manu tua, inſtanter operare: quia nec opeſ, nec ratio, nec ſapientia, nec ſcientia eſt apud inferos, quò tu properas.*

B. Cyprianus, Sanctiſſimus Martyr, Sermone 4. qui eſt de Mortalitate, etiam hanc ob cauſam dicit prodeſſe mortem, quòd à peccandi periculo liberat; cui, quamdiu in hoc præſentis vitæ ſpacio decurrimus, expoſiti ſumus. Non diſplicet ſententia Martyris Magno Auguſtino. Eandem his verbis refert, Libro de Prædeſtinatione Sanctorum cap. 14. *Hic*, inquit, *atq; huiuſmodi, Doctor ille, ſententijs in Catholicæ fidei luce clariffima, ſatis aperte quæ teſtatur, vſque ad huius corporis deſiſtationem peccandi pericula, tentationeſque metuendas: deinceps nulla talia quæſque eſſe paſſurum. quod etſi non teſtaretur; quando de hac re Chriſtianus, qualiſcumque, dubitaret? Ita Auguſtinus.*

Cæterùm, vt purgandi peccare non poſſunt, ita non poſſunt non peccare damnati: Hoc quamuis non ita, vt prius illud, extra omnem controuerſiam videatur; verò tamen eſt magis ſimile, ob odium, quo acerbiffimo Deum perfequuntur: & authores inſignes, qui hanc ſententiam defendunt. Inter quos haud poſtremus eſt Dominicus Soto in 4. diſt. 50. q. 1. ar. 4 & 5.

Fortè & hoc inſinuat Regius Propheta, dum Pſal. 73. *ſuperbiam eorum, qui Deum oderunt, docet aſcendere ſemper*. Qui enim Deum magis odio habent damnatis? Si verò ſuperbia eorum ſemper aſcendit; quomodo non peccat ſemper? Semper bene faciunt, qui ſunt in cælo, beati: ſemper malè faciunt, qui ſunt in inferno, damnati. Non volent illi quicquam malè facere, quod Deum offendat: quia Deum amant. Non volunt hi quicquam boni facere, quod quouis modo Deo placeat: quia Dei capitales, & iurati ſunt hoſtes. Vide pro hac re, Tom. 2. Ludouici Molinæ, in 1. partem D. Thomæ. circa art. 2. quæſt. 64.

Hæc cum ita ſint; cum purgandos deprecatoria deceat oratiq; damnatos non item: Rurſus, cum non poſſint peccare purgandi

Spiritus; & non possint non peccare damnati: omnino necesse est, vt si quam orationem edant Spiritus, quæ & boni contineat pre-
 cationem; & nulla peccati labe sit resperfa; *purgandos Spiritus, non
 autem damnatos eandem demonstrare.*

12. Interim tamen *admodum difficile est iudicium hoc, quod ex oratione
 sumitur.* difficillimum est ex hac Spiritus humani conditionem
 colligere. Quare? quia difficillimum est, vtrum peccati labe ora-
 tio careat, an illa infecta sit, deprehendere.
13. Quoties impositum est mortalibus ficta oratione à Spiritibus?
 Quot sunt, qui, specie orationis decepti, cum putarent esse pur-
 gandas animas, & bonos Spiritus, qui secum agerent; deprehen-
 derunt tandem esse versipelles? malos? nequam? *Dæmones?*
14. Difficultatis huius ratio ex eo pendet; quòd oratio per se san-
 ctitatem & pietatem non habeat; sed omnem à mente ipsorum,
 quorum interpres est, accipiat: mentis verò ea sit conditio, vt non
 semper se oratione prodat: nunc aliud velit, aliud oratione signi-
 ficet: nunc sonet pietatem, foueat autem impietatem, &c.
15. Est igitur difficile iudicium, quod ex Spirituum oratione su-
 mitur. *An etiam impossibile?* Non hoc dixerim. *Tria* putarem esse,
 quæ si in oratione inueniantur, probabilem coniecturam faciant,
 ipsam simulatam non esse, hoc est, vitio carere; & ob id purgan-
 dorum Spirituum esse indicem.
16. *Primum est,* si apertè, & ex suo genere, vt vocant, mala non sit; hoc
 est, nec in Dei cedat iniuriam; vt est illa, quæ cum blasphemia est
 coniuncta: nec proximo incommodet, vt in detractioe, conui-
 tiis, contumeliis, malis imprecationibus, turpiloquio & caccidit.
17. *Alterum,* si non solùm ex genere suo mala non sit; sed quoque sit
 bona: qualis est, qua vel Dei promouetur honor; vel nostrum aut
 proximorum emolumentum. Prioris generis erit, si ad Deo sa-
 crificium offerendum hortentur Spiritus: Posterioris, si ad ele-
 mosynam pauperibus erogandam, aut sibi auxilium præstan-
 dum inuitent.
18. Veruntamen hoc nequaquam sufficit; propterea, quòd bona et-
 iam malè fieri possint. Deprehensum est certis exemplis malignos
 Spiritus fuisse, qui viventium orationes postularunt. Petrus Mar-
 morius in Gallia narrat Confollenti, ad Viennam fluuium, anno
 1478. fuisse Spiritum, qui animam defunctæ se esse prædicasset;
 eundemque gemitibus, clamoribus, & querimoniis omnia com-
 plesse; monuisse etiam habendas preces, peregrinationesque ob-
 eundas; præterea res veras plurimas reuelasse: sed qui tandem sit
 prodia

proditus esse Dæmon; cùm dicenti sibi cuidam: *Si vis tibi haberi si-*
dem, dicit: Miserere mei Deus, secundum &c. respondisset, Hoc à se fi-
eri non posse. Ita Bodinus lib. 3. Dæmonom. Capite 6.

Necessaria est igitur præter dicta, *intentio recta*, vt scilicet, id, 19.
 quod petitur, eo fine petatur, quem natura sua postulare videtur.
 quemadmodum enim peruersus operantium animus omnia alia
 opera; ita orationem Spirituum, qua etiam recta petuntur, cor-
 rumpit; adeoque efficit; vt recta non rectè, sed malè petantur.

Intentio hæc, cùm ex aliis, tum ex *duobus* maximè deprehendi- 20.
 tur. Vnum in *ratione* petendi; alterum in *forma* orationis continetur.
 Sæpe ex *ratione* petendi; sæpe ex *orationis forma* innotescit
 petentis animus. Potest Spiritus viuientium orationes atq; suffra-
 gia postulare; qui tamen si rogetur, petatné in Christi nomine, sta-
 tim illud sit recusaturus. Potest etiam propter Christi merita, vel
 Christi nomine petere; sed ea loquendi forma; vt non tam petere,
 quàm non petere, ab auditoribus iudicetur.

Quando igitur non mala, sed bona peterent Spiritus à viuenti- 21.
 bus, peterentq; sibi conuenientia: peterent per Christi merita:
 & oratio nullam ironiam contineret, nullam leuitatem ostende-
 ret, omnino illam dicerem peccato carere, atque idcirco non dam-
 nati, sed purgandi alicuius Spiritus esse.

Ex dictis colligitur, quàm *multiplices* esse possint damnatorum 22.
 Spirituum orationes. Primum illa damnatorum erit, qua nihil
 petitur; sed vel præsentia, vel præterita, vel futura tantum refe-
 rantur. Deinde illa, qua quidem aliquid petitur; sed tamen per-
 nitiosum. Rursus illa, quæ etsi specietenus contineat petitionem
 honesti; reuera tamen est praua: quia Christi nomen atque meri-
 ta excludit. Denique illa etiam, qua quamuis Christi nomine ali-
 quid peti videatur, si sonum, quem auribus percipimus, attenda-
 mus, non tamen peti forma pronuntiandi, prodit.

Et quamuis hæ orationes omnes damnatorum hominum es- 23.
 se possint: non tamen *solorum sunt hominum damnatorum*. Omnes,
 qualescunque tandem sunt, possunt esse Dæmonum. Atque

hoc est, quod secundo loco probandum hoc Capite

susceperamus. Verùm, quia hîc omnium
 pro nobis sententia est, finem

Capiti imponimus.

CAP.